

EEN EN ANDER M.B.T. HET KOPER IN DE MEST VAN SLACHTVARKENS

Ir. L. C. N. DE LA LANDE CREMER

Instituut voor Bodemvruchtbaarheid, Haren (Gr.)

In het voer voor mestvarkens verwerkt men koper om de groei en de vaderconversie van deze dieren te verbeteren. Een verwaarloosbaar deel hiervan wordt als noodzakelijk voedingselement door het dier opgenomen. Het overgrote deel verlaat het lichaam weer met de mest en komt langs deze weg in het milieu.

Op koperarme gronden zal de aanvoer van koper via de slachtvarkenmest in eerste instantie gunstig werken. Het kopersulfide waarin het in de mest voorkomt (zwartkleuring van de faeces) wordt onder aërobe omstandigheden snel geoxydeerd tot het voor de plant opneembare kopersulfaat.

Opname door het gewas en uitspoeling uit de grond zijn echter bijzonder gering. Bij regelmatige toevoer via de mest zal de kopertoestand van de grond daarom meer of minder snel oplopen, afhankelijk van bemestingshoeveelheid en -frequentie. Op een gegeven ogenblik zouden bepaalde kritische drempelwaarden kunnen worden overschreden.

Momenteel komen ontoelaatbare koperniveau's in onze cultuurgronden slechts sporadisch voor. Het koperaanbod via de slachtvarkenmest is echter in enkele jaren tijd van 289.292 kg in 1966 gestegen tot 573.702 kg in 1973 (Henkens). In de jaarstatistieken van het grondonderzoek van gebieden met uitgebreide varkenshouderij ziet men een duidelijke vermindering van het aantal percelen met een kopertekort. Vroeger of later zal naar afzetmogelijkheden buiten het bedrijf moeten worden omgezien. Bij de optimistische berekeningen over de winsten die men via de kopertoevoeging aan het voer kan behalen wordt deze kostenfaktor maar al te licht over het hoofd gezien.

In de voordracht zullen enkele voorlopige resultaten m.b.t. het onderzoek over het kopervraagstuk in slachtvarkenmest worden behandeld.